

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie ze skargi strony powodowej
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego z
dnia 9 listopada 2005 r., sygn. akt I ACa (...),
w sprawie z powództwa "A(...)" Spółki z o.o. w B.
przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w B. reprezentowanemu przez
Prezesa Sądu Okręgowego w B. i S. J. - Komornikowi Sądowemu Rewiru III przy Sądzie
Rejonowym w B.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 kwietnia 2008 r.,

**odrzuca skargę i zasądza od powódki na rzecz pozwanego Skarbu Państwa - Sądu
Rejonowego w B. kwotę 1.800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania**

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny w sprawie z powództwa A(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w B. i S. J. Komornikowi Sadowemu Rewiru III przy Sądzie Rejonowym w B. o zapłatę, na skutek apelacji powoda i pozwanego S. J. od wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 29 grudnia 2004 r., I C (...), wyrokiem z dnia 9 listopada 2005 r. w pkt I sprostował niedokładności występujące w rubrum oraz pkt II rozstrzygnięcia, w pkt II zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 4 w pozostałej części oddalił apelację pozwanego, w pkt III oddalił apelację powoda, rozstrzygając stosowanie o kosztach.

Od powyższego wyroku powód wniósł skargę o stwierdzenie jego niezgodności z prawem, wskazując jako podstawę skargi naruszenie prawa materialnego polegającego na błędnym zastosowaniu art. 365 § 1 k.p.c. i art. 366 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego została wniesiona, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy, wnioski o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem, przytoczenie podstaw oraz ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne oraz wykazanie że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Wymagania te mają charakter konstrukcyjny i powinny być spełnione w sposób kumulatywny, a zatem skarga niespełniająca któregokolwiek z nich dotknięta jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu a *limine*.

Zgodnie z treścią przepisu art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., na wnoszącym skargę ciąży obowiązek wykazania, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto - gdy skargę wniesiono stosując art. 424¹ § 2 k.p.c. - że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi. Sąd Najwyższy dokonując wykładni powyższego przepisu wielokrotnie podkreślał, że skarżący powinien wykazać powołując odpowiednie przepisy, że od zaskarżonego orzeczenia nie przysługuje skarga kasacyjna oraz że wznowienie postępowania w sprawie zakończonej zaskarżonym orzeczeniem - w świetle przepisów art. 399-416¹ k.p.c. - jest niedopuszczalne ze względu na rodzaj zaskarżonego orzeczenia albo zarzuty przeciwko temu orzeczeniu nie mieszczą się w podstawach skargi o wznowienie postępowania. Tylko w następstwie przeprowadzenia takiego wyводу prawnego skarżący spełni obowiązek wykazania, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia nie tylko nie było, ale nie jest możliwe. Jednocześnie Sąd Najwyższy zwraca uwagę na fakt, że środkami umożliwiającymi wzruszenie zaskarżonego orzeczenia mogą być - oprócz wymienionych - także inne narzędzia procesowe (np. powództwo przeciwegzekucyjne lub specjalne środki funkcjonujące w postępowaniu nieprocesowym), do których skarżący winien się odnieść na gruncie konkretnej sprawy (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2006 r., I CNP 12/06, nie

publ.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 140; postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 17; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 2005 r., I CNP 28/05, nie publ.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 2005 r., I CNP 37/05, nie publ.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 października 2005 r., V CNP 24/05, nie publ.).

W niniejszej sprawie skarżący nie przeprowadził powyższego wyводу, ograniczając się do stwierdzenia, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze kasacji nie było możliwe w związku z art. 398² § 1 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 w zw. z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., odrzucił skargę oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania na podstawie art. 98 § 1 i 3 oraz art. 99 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. stosownie do wniosku pozwanego zawartego w odpowiedzi na skargę.